

Kürschák József matematikus professzor, akiről a Bolyai János Matematikai Társulat ma is évről évre emléksérennyel emlékezik meg – egyetemi katedráján szigorú vizsgáztató hírében állott.

A húszas években, egyik utóvizsga előtt kora reggel expresszlevelet kézbesítettek lakására. A professzor azonnal felbontotta, és először az aláírásra pillantott. Az aláírás helyén azonban csak ennyi állott: – Egy mindenre elszánt utóvizsgázó.

Ezek után Kürschák fokozott érdeklődéssel olvasta el a levelet. Az érdeklődés indokoltnak is bizonyult, mert a levél tartalma a következő volt:

– Méltóságos Uram! E levelem vétele után rövid idővel én ön előtt fogok állani, ezúttal negyedízben, utóvizsgán. Igenis, negyedízben, Méltóságos Uram, mert három ízben el méltóztatott engem buktatni. Mint tudni méltóztatik, amennyiben Méltóságos

Uram negyedjére is elbuktat, vége, soha nem szerezhetek mérnöki diplomát. Ezért legnagyobb sajnálatomra kénytelen vagyok közölni Méltóságoddal, hogy amennyiben nekem negyedjére is meg nem felelő jegyet méltóztatik adni, én Méltóságodat a vizsgaeredmény kihirdetése után a helyszínen agyonlövöm. Magamat szíves jóindulatába ajánlva, vagyok – Egy mindenre elszánt utóvizsgáló.

Kürschák József még egyszer megnézte az aláírást, s az akkoriban dívó bajtársi egyesületek, egyetemi zászlóaljok ifjúságának szellemére gondolva, nem tartotta lehetetlennek, hogy a „mindenre elszánt utóvizsgáló” inkább tudta magát névtelen levélírással, sőt fegyveres merényletre is elszánni, mint arra, hogy tanuljon...

A délelőtti órákban Kürschák megjelent a Műegyetemen, s az utóvizsga megkezdése előtt magához kérette az összes jelentkezőket. Fellepett a ka-

tedrára, röviden vázolta a reggeli posta érkezését, elővette az expresszlevelet, és felolvasta az utóvizsgázóknak. Aztán zsebébe nyúlt, hatalmas Frommer-pisztolyt tett maga elé a katedrára és a következőket közölte:

– Uraim! Ez a pisztoly, amit itt látnak, csőre van töltve. Felkérem azokat az urakat, akik kellőképpen nem készültek, mondjanak le az utóvizsgáról és saját érdekükben a legsürgősebben távozzanak. Ugyanis az imént felolvasott levelet mérlegelve, arra az elhatározásra jutottam, hogy nem várom meg, míg az alulírott „mindenre elszánt” kolléga, kedvezőtlen eredmény esetén fegyvert ragad. Úgy döntöttem, hogy azt, aki az utóvizsgán a követelményeknek nem felel meg, utólagos kellemetlenségek elkerülése végett, a vizsgaeredmény kihirdetése előtt, ezzel a Frommerrel a helyszínen én magam lövöm agyon...

Békés István
anekdotáskönyvéből